

מגילה נקראת פרק ראשון מגילה

מפורת היש"ט
עם הוספות

למ) יומם ל' ט : ע"ט,
ג) סוליות ל' יה :
ג) סוליות יג. 7 ג"ז
אס : יומם יג : [מוספר מה
יומם פ"ה, ה) [לOLUMN
כל : יומם יג : וט"נ,
ט) [ל"ה ז : וט"ג, 2 ע"י
עוד בסוגיא דהוריות שם,
ט) זמיס קי. קית. ע"ט,
ט) זמיס 7 ל' קי.[:
י) ממלכת ל' כל[:
כ) הוריות יב., ה) שם
ח) שם ר,: ה) יומה
עג., ה) קיז,: ה) קיח,:
פ) ויקרא ד טז, ה) ע"י
דברוא דחובה פרשתא ג
ה"ז ובמלבי"ם ריג,
ק) יומה פ"א ה"א ועין
תוספות ישנים יומה יב:
ד"ה שני, ה) זבחים יח.,
ט) ע"י מוק' יומם יב
ע"ב ד"ה כהן פילואס[
ט) וע"ע מוק' פקמיס
למ : ל"ט זמת מומלמת].

הגהות הב"ח
 (ל') גם' וכמטו לו
 במקום את הארבנית
 לhum לעילם: (ג) שם
 כלכלת קלטנ"ג ואמר ר'
 אהבו אמר ר' יומן
 ממע"ט: (ג) תום ל"ס חיין
 צין כהן מצומ וכו'
 דראפילו כהן סדיוט:
 (7) ד"ה חיין צין כהן
 הסממן וכו' קאש
 לפירוטינו היכי שחית
 לכיוון זוכי:

גָּלִיּוֹן הַשׁ"ם
גֶּמֶ' מִפְנֵי שָׁאשָׁתוֹ.
כִּילוֹצָלָמִי וְכֵן נִמְ"ר פ'
צָמִיעַי הִתְמַלֵּל לְהַמּוֹעֵד
חַלְמִי הַלְּנַגְמַל צָמָה: שֵׁם
מְמֻשָּׁחַה בֶּרֶ' יוֹסֵף בֶּן
אֹוֹלָם. עַי' מָקוֹם י' צְנִיס
יוֹמָמָה לֹא כֵּה עַי' לְד"ס
וּלְמָה הַלְּעָטָקָרִי: שֵׁם
אָמֵר רַבִּי הִיא וּגְמִיבָּ
לְהָ אַלְיָבָא דְּתַנְאָי.
לְכ"ה לֹא ע"ג צְעֻדּוֹת
לֹא לֹא ע"ה מָולִין לֹא פָּד
ע"ה וּלֹא קָד ע"ה סְוִוִּים
לֹא יָכ ע"ג: תּוֹמֵד"ה
אַזְּנָן בֵּין כְּהֵן מְשׂוֹחֵ
וּכְבוֹר פִּי פָּר בְּהֵן
מְשִׁיחַה. עַי' יוֹמָמָה לֹא נָ
ע"ה מְל"ה הַנִּי לְהִימִּיש
וּצְקָדוֹצִין לֹא לו ע"ג
צְפָלָט"י ל"ה הַיִּ לְפָנִיס
וּכְמוֹקֵם ל"ה הַיִּ לְפָנִיס:

הגהות וציוונים

ל[] בכת"י ובע"י הגירסאות
אי הבי גומר ומוגג נמי^ותויבת "ואימה" ליתא):
ג[] [צ"ל **אלא** א"ר וכן
גאי ע"י (גלוון):
ג[] בכת"י **המשמש**
(וכ"ה בראשי ובטוס):
ג[] בכת"י **אוקימתא**:
ה[] בכת"י **וראשונים**
ומני: ו[] בראשי שבעי
שהחליין (וכמו בגמ'
שם): ז[] בכת"י כהן
גדול (במקום תיבת
כגרן): ס[] צ"ל **אין**
(ממ"נ): ט[] צ"ל **ומני**
(ממ"נ), וכ"ה בדפו"
ודועין רשות: י[] צ"ל
דדהינו בכל השנה
(רש"ש):

תורה אור השלם
א) ויהר למשה מאד
ויאמר אל יי אל תפן
אל מנהתם לא חמור
אחד מהם נשאתי ולא
שמש ואת הירח ואת
תם לכל העמים תחת
ו לירח או לכל צבא
ג הפרישה טמאה הוא
ית ט כו ז) אם הפן
להטאתה: [ויקרא ד ג]

לא חמד אחד מהם נשאתי. אבל יהמֶר ממוֹר נִגְתָּה חַפְץ הַחֲלָקָת: לְהָאֵיד לְכָל הָעָמִים. אבל נִגְתָּה כֵן יְהָמֶר צְנָן מִזְמָרָת צְעַדָּיו (ע"ז נא). לְהַחֲלִיקָנוּ נְדָצְלִיס כְּדֵי לְטוֹלְדָן מִן הַעוֹלָס: אשר לא צויתִי לעובדים. אבל נִגְתָּה כֵן כַּתְבָּוּ לְעוֹזָדָס מִצְמָע הַמְּאָר נִגְתָּה צְוִיתִי וַיְהָמֶר הַ"כ הַלְּכוֹת כֵן צְעַל כּוֹלָמוֹ נְכָלָמוֹ: וּכְתָבוֹ. צְמָקוֹס וְהַתְּהִלָּנָת וְהַתְּנִיעָת הַעֲלִית הַרְגָּלִיס נִפְיָה צְדִיא קָלּוֹת וְקָטָנוֹת מַרְגָּלִיא: יְפִוּתוֹ שֶׁל יִפְתָּח. כָּוֹה נִזְוֹן יְזָוֵן נִזְוֹנוֹ יְפָה מִזְלָן כָּל צְנִי יִפְתָּח: מַתְנִי' מְרוֹבָה בְּגָדִים. כְּהַנִּיס אַצְימָזוֹ צְנִית צְנִי וְהַף צְנִית לְהַצּוֹן מִימּוֹת יְהָמִיכָו וְהַיְלָךְ צְנָגוֹן צְלוֹחִית כָּל זָמֵן הַמְּצָחָה: פָּר הַבָּא עַל כָּל הַמְּצֹות. כְּהַן מִצְיָה אַסְוָלה סִימָל צְדָצָל צְזָדוֹנוֹ כָּרְתָּה^ט וְעַצָּה כְּסֻולָּה מִצְיָה פָּר אַנְהָמֶר הַס הַכָּן הַמִּצְיָה יְתָמָה נְהָצָמת הַעַס וְגַ� (וַיְקִילָּה^ט) : כְּהַזְּהַמְשִׁיח. כְּגַ�^ט

זליגע נו פטול ומיינו הילע מהמי
 וענק פטול וחזל לעזותה והענינו
 הצעה מהמי טרמאנן קליי מצמא
 והצעה ענער: אלא פר יה'ב. זלי^ג
 הפלר להצעה צnis וכן עציילת
 טלייפַּה חצמי כהן [גדול] זכל יוס
 צלי הפלר להצעה צnis: גמ' הא
 לכל דבריהם זה וזה שווין. ותס צה
 להקניעו הוא לעזוד צוס עזודה מצמא
 צטמונה צגليس כהן זענער כהן
 סטמא: כל מוצות בהוניה גדוֹלה
 עליז. מטמא צה' צגليس נה פולע
 נה פולס ומזווה על הצטולה ומושל
 על הagent ומקלייך הונן^ד: ואינו^ג
 ראי. לאטמא נה צטמונה צגليس
 כהן גדור ונה נחלטע כהן סדיוט:
 רב' היא. וסתמא הלייך דנטשייה:
 ונסיב ליה אליבא דתנאי. צמלועצה
 צגليس קדר נה קרען וכהן זענער
 קדר נה קר' מהיל: מתרני^ה אין
 בין במא. הין טפלת צטעט טימל
 הסמות צין ומה גדור זה מזעם
 כל מה צעudo צנוו וגבעון: לבמה
 קטנה. מזעם כל יחיד כל יחיד
 וייחיד עוזה ומה נהמו: קרב
 במא. קטע: כל שאין נידר ונידב
 בו. צומתים^ו יליף נה צפלק צמלה:
 גמ' פסחים ותו לא. וטה קמי^ז
 סיפת כל אלהו נידר ונידב היהו קרע
 צטמא קטע ומילו גדורלה סיyo
 מקליין קרענות נזרל תמיידין ומוקפין
 וקהל ס"ד לדף כוונות נזרל אלהו קזוע
 להן זמן סיyo קליין זה כגן פל
 שעלם דצל אל נזרל וצערלי ע"ז:
 בעין פסחים. וכל כוונות הקזוע
 להס זמן צפחים: מנוי^ט. מתניתין
 לקמי לצמה קטע הין קרע זה צוס
 חוץ וארמל לצמה גדורלה נה עדיפת
 מינה הנה צמות הקזוע להן זמן:
 ר' שמעון היא. דהמר צפלק צמלה
 לזרמים הף נזרל נה הקליין צטמא
 גדורלה צוס חוץ הנה פסחים וחוונות
 הקזוע להן זמן להן חוץות אלהו
 קזוע להן זמן כגן פל שעלם דצל
 וצערלי ע"ז הכה וטה נה קרע
 הצען קרען דטמס נה מטוקמל
 הצען קרען דטמס נה מטוקמל
 זליגע מועד צגנגן דהיל גדורלה
 זיילן ללהות מס התי צילה וצפלק צמלה^ו יליף טענמא:
 יט

אין בין כהן משוח למרובה בגדים אלא פר הבא על כל המזות.
° פירוש פל כהן מזיח שחטול צוגג דעתה מהת מכל מנות כי
האר לנו תעשינה ויהא נדבך צודנו כלה חכל לנו מיעלי צפר העלט
נדבך חכל נזול דכתייך ציק הכספי חמץיך (יקטנה) לדון מלצינו בת"כ^י

יוסי אומר ר'ראשון חוות
ראוי לא לכהן גדול וכי
יוסי מעשה ברבי יוכנאנ
שאיתרעו בו פסול בכהן
ובא מעשה לפני חכמי
לעבדתו שני אינו ראוי
לכהן הדיות כהן גדול
הדיות משום מעליין
רישא רבנן וסיפא ר'מ
רישא רבנן וסיפא ר'מ
היא ונסיב לה אליבא ד
בין بما נדולה לבמר
זה הכלל כל שהוא נידר
שאינו לא נידר ולא נידר
גמ' פסחיםותו לא אמר
ר'ש היא דתניא ר' ש
לא הקריבו אלא פסחים
להם זמי ארל חירוח

י' קוממי מינו טעםם למפני:
מני רבי שמעון היה דבר אף
צבור לא הקריבו. נראה
דכיוון למקום נמי מהני כלזי צמעון
ה' כ' סיפר נמי מהני כוותיה דקמני
זה הכלל כל הנידר ונידר קלץ צממה
זוקה לה נזילות לטוי לכל הנידר
וnidr' כלحملין צפלק צני דתמורה
(ד' ז: זט) ותפלו בכלי מה לא נלי'
צמעון פ' צמלה דזבחים (ד' קי. זט)
דמנחות ונזילות אין קלץ הפילו צממה
גדולה וייל' לה כי מיפלא מתניתין
זה הכלל כל הנידר ונידר צקלץ
צממה גדולה כגון עולח ואלמייס
ליקיד קלץ צממה קענה וכל צהינו
nidr' ונידר ותפלו' פ' צקלץ צממה
גדולה אין קלץ צממה קענה הצל
מودה סוג דינןnidr' ונידר צהין קלץ
לה צממה גדולה וליה צממה קענה:
צמעתי

הכא והכא לא קרב: מתני' אין בין שליח לירושלים אלא ששליח אוכלין קדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה יובירושלים לפנים מן החומה ובאו וכך יקדשי קדשים נאכלין לפנים מן הקלעים קדושת שליח

וומתניתין קמני פקח וכיוגה צן: מתרני' בבל חרואה. הכל מkos וובות הקבוע להן זמן. ומפורש בסוף פרק פרת חטא ובסוף שחיתת קדשים בתוספתא אלו טנה קרן וככש ויסוד וריבוע וכיור וככו בבמה גדולה ולא קטנה. ה) חזה ושוק ועוד העולה יותר זמן וטמא זה וזה שריין. איזו היא במה גדולה ז) בשעת איסור במה [שהי'] אهل מרעד

חشك שלמה על רבינו חננאל
ל' מוס וצוק ושור הטעלה נכניות צבמא גדולה מוס וצוק ושור הטעלה נכניות צבמא קעינה כ"ה צס
קפטה צס ליו ריח נרמש גדולה נצערת סימן צבמא מהל מועד נמיי כלרכו חיין טהרון נמן צס וכו':

פד א מ"י פ"ל מהל' כת' סמתקות הילכה יד: מה ב מ"י פט"ז מהל' סגנות הילכה ז: פז ג מ"י פ"ה מהלכות עזולות יוס"כ הילכה ג: פז ד מ"י פ"ז מהלכות בית סגנילה הילכה טו ופ"ז צס הילכה יד ופ"ז מהלכות מעשה הקלczנות הילכה ה: מה ה מ"י פ"ז מהלכות בית סגנילה הילכה טו ופ"ז מהלכות מעשה הקלczנות הילכה ג ופ"ה צס הילכה ה:

ליקומי רשיי

רביינו חננאל

עד שלא יאמר שהקרו ב*יב*
יהודים והטילו שם אשתי
בתורתם. רשבג"א אף
בספרים לא התיירו
שיכתבו אלא יוונית.
מנא הנה מיili א"ר יוחנן
דכתיב יפת אלהים ליפת
וישכון באהלי שם
מייפוטו של יפת.
כלומר ממכח בניו של
יפת והיא כתיבת יון היה
באהלי שם שם בני
ישראל. א"ר אבاهו א"ר
יוחנן הלכה כרשבג':
[מתני'] אין בין כהן
משווה בשמן המשחה
למרובה בגדים כו'.
מנא לנו דכתיב אם הכהן
המשיח יחתא לאשמת
העם וגורו. פ"י מרובה
בגדים בכית שני שלא
היה להם שמן המשחה
היה מתמנה כ"ג בלבישת
ח' בגדים לפי שכל זמן
שהיה הדיות היה משמש
בד' בגדים לבש עוד ד'
ונתרבה בד' אחרים
נעשה כ"ג לפיקך נקרא
מרובה בגדים. זה
מפורש בתلمוד
בהוריות פ' ב' משפט

בשمن המשחה בבית
הראשון מרובה בגדים
בבית האחרון. ואמר ה'
דברים היו בית הראשון
גדול מן האחרון. ואלו
הן אש ¹²²³⁺⁵⁶⁷ארון ואורים
ותומים רשות המשחה
ורוחה"ק ושאר כל העניין.
הא לענין פר יה"כ
מדכתיב בזאת יבא אהרן
אל הקדש בספר בן בקר
וגר). ועשירות האיפה
מדכתיב זה קרבן אהרן
ובניו אשר יקריבו לה'
ביום המשח אותו וגר).
ומפורש בתורת הכהנים
שכל כהן מביא עשרית
הapiro ממדכתיב ובניו
מרבנן אפי' הדיוות
וכ"ש מרובה בגדים.
מתני' דלא כר"מ דתני
מרובה בגדים מביא פר
הבא על כל המצוות
ואקשין אם סיפה אין
בין כהן משמש לכהן
שבוער כלומר שנפלל
במורם או בזולתו אלא פר
יוה"כ ועשירות האיפה

שהכהן המשמש הוא המביא משלו וזה שעבר לא. הא לכל דבריהם זה וזה שווין אתאן לר' מאיר דתני אירע בו פסול לכהן גדול ומינו אחר תחתיו כו' ופרק רב יוסף מתני' רבי היא רישא סבר לה קרבען סיפא סבר לה קרבי מאיר: [מתני'] אין בין במא גדולה לבעמיה קטנה וכו'. ואוקימנא כיין פסחים והן דברים שבין במא גדולה לבעלים במא קטנה. אבל

**ג' א מ"י פ"ה משלכות
ב' מ' הנטילה כלכה ג':
ג' ב ג מ"י סס פ"ז הכלכה
טו סמג עצין קפוג:**

תורה אור השלם
א) כי לא באתם עד
עתה אל המנוחה ולא
גניחה אשר יי אלהיך
נתן לך: (דברים יב, ט)
ב) ונלכדר את כל ערי
ቤת ההוא לא היתה
קדריה אשר לא לקחנו
מאתם ששים עיר כל
חבל ארגב ממלכת עוג
בבשון: (דברים ג, ד)
ג) כל אלה ערים בצרת
חוימה גבהה דלתיהם
ובריח בלבד מערי הפזרוי
הרבה מאד: (דברים ג, ח)

גָּלְיוֹן הַשׁ"מ

רביינו חננאל

מלך יומן קן זכי עמון ומוחץ מעצlein מעצל עני בצעירות מה טעם מזוס להלכה כלכיס לכדו עול מג'יס ולג' כבזוס עולי גבל וקדושה להזונה קדשה לצעטה ולג' קדשה לנעים נג' ומתירץ לטינו מס דומה טעם להטס גמליה טוח דקהלת גלה ולגו מילמה לדמי הלייעול ריח ותדע להזמנה למקחת ידים (פ"ד מזנה ג) דתניא מילמיה לדמי הלייעול נג' מה לה וככ' פירוש מה טעם מעצlein מזוס דכי הלי גוונת האכמן בועל ישלחן שחניות עול גבל מלקדץ לממן דקהלת נג' קדשה כדי סיקמו עליון עני ישלחן בצעירות וכל שגן עמון ומוחץ שגן חוגה להרץ שחניות עולי גבל מלקדץ לממן דקהלת נג' קדץ י' וחניות לעניות להזמנה דקהלת נג' מילדי בעמון ומוחץ שחאלו צקיתון הילדי מילדי צהותן שחינו ישלחן צהותם ממלאים וכל כבזוס וככ' נמי מצמעה במקחת ידים (ג' א) דחיצ' נג' עס גבל זילדן וג'יל דמצמע דעמון ומוחץ יה (ד' ה: זס) ובל"ה (ד' ג: ג) כלס ג'וס נג' שיח לויה נטרות להוציאו כבזוס נג' יה נטראות להרץ שאליך לפDISTO המלוי

כלס רצוי צהירן ישלחן סיה לך לך
תילו ולהי מייתי לה נזינה (ג"ז סס)
הමל למלתיה הלא נודיען כלמץ מע
היתם צהירות דרכ הימי צפצת
נסל: [וע"ע מומ' ר"ה נט: ד"ה נקצ]:
לה והחילך תנח דאית לה צפ' העל
ז וקדוצת חוניו סיימה להמל קדוצה
זה הצל נכל מיל המלחין ולחי נעלמה:
טהר

צדיק הוא וחלק על שמעי אחיו כשללה לכיהונה גדולה נתקנאה בו כו' וברח הקריב עליו קרבן כו'. ואמרינן תנאי היא. כלומר יש תנא שאומר יש אחריה בכל היו עושים קלעים להיכל וקלעים לעוזה כו'. א"ר יהושע שמעתי שמקריבי שוניה קדשה לעתיד לבוא לעולם. ודיקין לאו מכל דרי אליעזר בר פלוגתי שעתה היא ולא לעתיד. וڌחי רבני ואמר כ"ע קדשה לשעתה וקידשה לעתיד ה ששמע ואין בינויהם חלוקה. ואמרינן אלא ר' ישמעאל ב"ר יוסי הוא הוא חולק על ר' אליעזר ועל ר' יהושע בתורת כהנים (פרשת בהר פ"ד) בגין קטרת הישנה של צפוריין וחקרה של גוש הלב ויורפת הישנה וגמרה הרוי ירושלים הרוי ביהודה. א"ר ישמעאל ברבי יוסי לא מנו את אלו אלא שקידשם בטלת הארץ. אני והתניא בסוף ערכין א"ר ישמעאל ב"ר יוסי וכי אלו בלבד וכתייב כל אלו ערים בצורות וגוו. אלא מצאו את אלו ומנאום ולא אלו בלבד וות חומה מימות יהושע בן נון כל המזות האלו נהוגות בה מפני שקדושה זו לבוא. קשיא דר' ישמעאל אדר' ישמעאל. ופרקין תרי תנאי אליבא דר' לעוז בר' יוסי אמרה. לתניא ר' אלעזר בר' יוסי אומר אשר לו חומה לצמיותה זה קודם לכן. כלומר אעפ' שהרבה חומותה בקדושתה קיימא:

עליה מומכה וכייה לאפס למונות עוד הילנֶה צלול מנהוֹס. וקיידשווֹם. לנו פירען לי חוץ[...]. הרראשוניות בטלוֹן. טהין (קלוטה) מהלך נוגה נגן וטהין נגן דין עלי מומחה מימיות יקוטע נון. מצאו אלו. דרכן זיילמס [שבועות שם].

שמערתי שמקריבין נונומלה להל דצמיה נגדי היל נה גרוו נתקלייג: **ומאי** טעמא דניש אחדריה הדיתר. כצמלגה צילא סומלו סגמות כלומליין גמא' אונחים (דב' קיט). כי נה צהמס עד עתה היל האמנותה זו צילא צנחו מלכזוז ואיל הנחלה זו יロוצלייס נמה חלקן הסתוע כדי ליתן שיטר צין וו לו: גמא' בית חזנוו. מזעם^ט חוניו צנו צל אמעון סודיק צנה

ש אחריה היתר וקדושת ירושלים אין אחריה
היתר: גם א"ר יצחק שמעתי שמקריבין
בבית חנוינו בזמן זהה כסבר ^ט בית חנוינו לאו
קדשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבוא
לכתוב ^א כי לא כאתם עד עתה אל המנוחה
אל הנחלה ^ט מנוחה זו שילה נחלה זו
ירושלים מקיש נחלה למנוחה מה מנוחה יש
אחריה היתר אף נחלה יש אחריה היתר
אמרו ליה אמרת אמר להו לא אמר רבא
אליהם אמרה ומירנא לה מיניה ומ"ט קא
הדר ביה משום קשיא דרב מר' דמותיב רב
מר' קדושת שילה יש אחריה היתר קדושת
ירושלים אין אחריה היתר ועוד תנן ^ט משבאו
ליירושלים נאמרו הבמות ולא היה להם עוד
היתר והיא הייתה לנחלה ^ט תנאי היא (דתניא ^ט)
א"ר אליעזר ^ט שמעתי כשהיו בונין בהיכל
^ט עושין קלעים להיכל וקלעים לעוזה אלא
שבהיכל בונין מבחוץ ובעוזה בונין מבפנים
יא"ר יהושע ^ט שמעתי ^ט שמקריבין אע"פ
שאין בית אוכליין קדשי קדשים אע"פ שאין
קלעים קדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין
חומה ^ט מפני שקדושה ראשונה קידשה
לשעתה ^ט וקידשה לעתיד לבוא ^ט מכלל
דר"א סבר לא קידשה לעתיד לבוא אל
לבינה לרבashi ממאי דלמא דכולי עלמא
קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה
לעתיד לבוא ומר Mai דשמייע ליה אמר
ימר Mai דשמייע ליה אמר וכי תימא קלעים
לדר"א למה לי ל贊נותא בעלמא אלא כי
הני תנאי דתניא אמר רבי ישמעאל ברבי
אלו שכשעלן בני הגולה מצאו את אלו
ו משפטלה הארץ אלמא כסבר קדושה
קידשה לעתיד לבוא ורמינהו ^ט אמר רבי
ילבד היו והלא כבר נאמר ^ט שישים עיר
ה ערים בצורות חומה גבוהה אלא למה
בני הגולה מצאו אלו וקידושים קידושים
השתא

למה מנו חכמים את אלו. קצה המלוי מימי תקע לכייתה לדת מוכחה הלא דקדוכות להזונה נטה. קדושים מופיעים בזמנו כמיון קייס הצל זמן זה נטה ופה פוליטי נטה. קדושים מופיעים בזמנו כמיון קייס הצל זמן זה נטה ופה פוליטי נטה. קדושים מופיעים בזmeno כמיון קייס הצל זמן זה נטה ופה פוליטי נטה. קדושים מופיעים בזmeno כמיון קייס הצל זמן זה נטה ופה פוליטי נטה.

ט' (ה) ויש לנו להזכיר למן דהמר קדוצה מהרונה לא בטללה כיינו לוקה לעניין תלומה זוכם

שחוץ לחומה (רש"ש): ס] תיבת "לא" מיותר (רש"ש, גנזי יוסף ועוד), ועיי' שפ"ח:
ט] [ס"א שנייה] (גליון), ועיין מהרש"א:

ונזיו. מפלצת עצמאית למיניהם מוויאן צלען פולדים למיליס מפני מהו
 לס מוגם וליגי המס היכה למא"ד לאס עוזלה כוכביס ומייכל למא"ד לא"ס [ע"ז נב:]. קדושה
 שעotta טז]. כי לא באתם עד עתה וגוי. כלומר כמתענדו מה סילבן לה [מעטן] נצמות כלל
 הטנו מקריבין נמצאן מטבחות ולחומות הלא היט כל קישל צעינוי מעתו לשינוי נדרים ונדרות טליתן
 של צעינויים כי צעוז צמצעו ותמלקו לה צחחים עד עתה לא סמנומה [זבחים קיב:]. כי לא
 בדברים יב, ט]. צימי גלגל [זבחים קיט]. עד עתה. כמו עליין [דברים שם]. האלהים. צפועה
 לנחלה. כסימ לכתיב נקלה למתגלו לא סמנומה ולא סנהלה יהקלו נצמות [זבחים קיב:].
 זוגין הדיבך. צימי עולה. עוזין קלעים. נמקוס חמומה וצוניס מה כתלי החומה לאן הקלעים
 נמנעו סקלעים לפנים ממוקס חמומה וצוניס מה חמומה מזחוץ צלע יזעו עינייס מן הסיכל
 זול כדי לאכטיר שטאות לאקליג קלען לדס אין דית אין קלען לדודס לאצונגה צטלה לה [שבועות
 ראיין בית]. לדודס טגיון קלען לאצטרא וקלען לעמאל נטה [זבחים סב]. **ענק שאין חומה.**
ישמעאל. איבעוי תימא הא בתראייא ישמעאל. סלק עוטין קלעים נמקוס חמומה
 כו' עע'פ שאין לו עכשווות שם]. [**לאן**] מכלך דר"א סבר לא קידשה. סלק עוטין קלעים נמקוס חמומה

במכלול צעודות (יל'). מאי דשמייע ליה בר'. ונמ' גמ' ירושע מהנוק ען לפי זבחים קז:]. עיריות מנו המכמיס בפרק נמלע דערלען שאיו מוקפות חומת מימום ירושע צן נון לעניין מנות געועל דהמאל נון קידצה. למה מננו בר'. מפלש צנומלאה צעודות (ט'). למקדשי לה נצמי מודות וצער ובית דין מהליכן וצמי מודות המליכן וכו' [ערכין לב: ען שבועות שם].

ה) [מנחות דף קט:][
 ג) [וזמיס כייט.][
 ז) סעודות טו']
 קיינן: 7) סעודות טו'
 זמיס קז: עדיות פ"ס
 מ"ז, ט) [וזמיס סב.][
 ו) מגינה ג: [וזמיס ס
 קז: מולין ז. ממורה כל
 ערlein נז: מכות יט
 סעודות טו.][
 ז) ערלי^{ערליך}
 דף נז: שבועות דף טז.
 ט) [מוספת לערלי^{ערליך}
 פ"ה סעודות טו.][
 ט) ויקרא א ה וע"ש
 בראשי', י) לב.][
 נזין
 נד: שבת יד:][
 נז עיני
 תוס' זבחים ס: ד"ה מא
 כסבר, מ) קידושין יא
 ערכין כת.][
 נכליתם^{כליתם}
 ערליין בט.][

הגהות הב"ח

(ה) גמ' כתאי צוינו כי כל עשו קלויס נמי שם נעמיד לזוג לאנו מככל דר' הלייזר (ג) תומ' ד"ה לכט' עלמה וכוי ומגריס טה מוגה נחרץ וכחיה דפ"ג דשביעית ומיתה לדב' מוקם שנגהן לקהמר צלאה הרכז יסוד לבייעור (ד) בא"ד לריך להויליך לירוצליס בקש ר אליעזר ג"כ להויליך כי"ל: (ה) ד"ה נמה וכוי וית למלה. נ"ג מצממי מקדמת מום' דמפרץ רתצונה הגדתס וייחד ויעקב צניא ירוזט יסוד ווהלו צניאס יט להס ציטוותה חכל צליית ירושת עוזר אין לה ציטול זה צלאה כלדי הפטום' שכתנו צפ העREL דפי' יט להס היינ זומר לריך למוחר לירוצק כדי לקדש וזה להס היינו זומר לד"ז לירוצק עומדת בית לדין צניא קדושה וכמו צפרץ" נכס היה ללבניו מנחה רתצונה טיה ירוזט לרברת יונקה ייוחב צויר

הגהות וציונים

ה] צ"ל נחלה (גנץ)
יוסף), וכ"ה בכת"
ובזבחים (וכ"ה בראש"י)
ג] צ"ל דתנן (גליון)
ג] תיבת "מזבח" מיוותה
(גנץ יוסף), ובכת"
הנוסח מזבח בנה חוני
בנו של שמעון הצדיק
במצרים לשם שמים
ל] נראה ברור דעת"ס הוא
וצ"ל בשנת שש
וכמפורש בקרא [עזרו ו-
טו] (רש"ש עי"ש)
ט] להקريب עכשו וכ"ע
בבמה צ"ל (גליון)
ו] עי' מהרש"א מש"י
בזה ודבריו תמותה
ונראה דיש למחוי
התיבות "למן דאמר לא
קדשה" (רש"ש). ועי'

ליקוטי רשב"י בירב
ו贊 רדאשונה. לדוד וצולמה
הצער חנומו עוזcis פה כי
עליכם מזבח הילך נפי מ
באתם. כל מומן י"ד ס
[סנהדרין עב]. זה היא הר
שמעתוי. מלעומתי. בשדה
וכן לעזרות. לא שבדה
וקמ"ד בסנן קלעים לרזי
טז. שמקריבין אע"פ
צילורטיט קודס צנאנית י
ומזלו וקדשו זkidot סמיין
הלייעול וליה טמיעה לרזי
כמיה מקודאיס טרי הרכז
מומה. משבב